

PoisciVA SEVER

Nekega lepega dne sta šla ded in vnuček na svoj nedeljski izlet. Prepešačila sta že lep kos poti, ko sta začudena obstala.

»Stoj! Poslušaj, ded. Kot bi kdo brusil ali klepal koso.«

Ded je obstal in prisluhnili. Čez čas je rekel: »Motiš se, dragi vnuček. To, kar slišiš, je petje divjega petelina. To je izjemno lepa ptica. Redko jo vidimo, še redkeje jo slišimo. Ženi se in s petjem privablja v svojo bližino kokoši.«

Jan je obstal, prisluhnili, nato je prosil deda: »Ali ti dobro slišiš? Ali veš, kje poje? Rad bi ga videl.«

Ded je pokimal in potegnil dečka za roko. Plazila sta se med borovničevjem in čez čas počepnila v gostem grmovju.

»Poglej, Jančula!« Tako je dedek poklical Jana samo, kadar je bil najbolj srečen. S prstom je pokazal med vjeve gostega borovca. Deček je usmeril pogled tja in zadowljivo pokimal.

»Krasen je ta tvoj ptič,« je priznal in stopil le za korak naprej. Tedaj je ptico prestrašil, da je zletela z drevesa. Deček se je pognal za njo, ded za njim in tako so tekli in leteli kar precej časa. Ko se je Jan upehan ustavil in se ozrl okrog, je od strahu zajokal: »Izgubila sva se, dedek!«

»Res sva zašla, a se nisva izgubila,« je popolnoma mirno odgovoril ded. »Poiskala bova sever in se rešila iz gošče, v katero sva zašla.«

»Saj ne znam poiskati severa. Še nikoli ga nisem iskal.«

»Nič zato. Poiskala ga bova skupaj. Ozri se naokrog in poišči drevo, ki je obrasio z mahom in lišaji. Takšna so drevesa na severni strani, ker jih skoraj nikoli ne obsije sonce. Na severni strani je mah tudi na tleh, za drevesi. Veje so tam krajše in redkejše kot na južni strani.«

Jan je gledal in razmišljjal: »Kaj pa ta stor, dedi? Letnice okrog požaganega štora so različno goste.«

»Seveda, saj sem ti rekел, da je na severni strani hladnejše in zato vse raste počasneje. Na južni, toplejši strani raste hitreje, zato so letnici redkejše. Kot vidim, se kar lepo obračaš proti severni strani in samo malo še, pa se bova obrnila na vzhod, kjer stoji najin kraj in kjer bova zlahka našla svojo hišo,« je veselo rekel ded. ●

Darinka Kobal

Risala: Tamara K. Lavrič

